

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/8/2017
Identifikačné číslo spisu:	1512203090
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1512203090.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, proti odporcovi: EMEL BRATISLAVA, s.r.o., so sídlom Švabinského 21, 851 01 Bratislava, IČO: 31 390 633, právne zast. Advokátska kancelária Lebovič, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 73/a, 821 05 Bratislava, IČO: 50 289 934, o zaplatenie 518 177,10 eur s príslušenstvom a odmenou 1 727,26 eur zo zmenky, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1CoZm/27/2015-154 zo dňa 06. októbra 2016, jednomyselne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa o d m i e t a .
- II. Odporcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania nevznikol.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č. k. 1CbZm/53/2012-87 zo dňa 13. 10. 2014 rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz č. k. 3Zm/91/2012-14 zo dňa 22. 06. 2012 ponechal v platnosti v celom rozsahu a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že z prvopisu zmenky zistil, že odporca sa zaviazal navrhovateľovi zaplatiť 15. 10. 2011 v Bratislave zmenkovú sumu 518 177,10 eur a že zmenka bola vystavená s doložkou bez protestu. Záväzok zo zmenky označil za nesporný záväzok. Konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by povinnosť odporcu poskytnúť plnenie zo zmenky z dôvodov uvedených v námietkach celkom alebo sčasti zanikla, z ktorého dôvodu prvostupňový súd ponechal zmenku v platnosti. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.

3. O odvolaní odporcu (list v spise č. l. 93) rozhodol, ako súd odvolací, Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1CoZm/27/2015-154 zo dňa 06. 10. 2016 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 1CbZm/53/2012-87 zo dňa 13. 10. 2014 s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie.

4. Za dôvod zrušenia prvostupňového rozhodnutia označil nedostatočné vysporiadanie s námietkami

odporcu prednesenými v prvostupňovom konaní. V novom konaní uložil prvostupňovému súdu skúmať okolnosti uzatvárania zmluvy o postúpení, ako aj zmenky, a to v súvislosti aj s vyjadrením I. G., ktorý vo svojej výpovedi pred súdom prvého stupňa zdôraznil, že v prípade podpisu zmenky sa nejedná o bežnú záležitosť, pričom rokovania sa mali realizovať v Bratislave, kde mal svojich zástupcov, mohol s nimi konzultovať a teda v ďalšom súd prvého stupňa bude musieť zisťovať osoby zúčastnené na danom rokovaní, prípadne rokovaníach, ako aj došetriť skutočnosť, z akého dôvodu navrhovateľ predkladal pánovi Hamašovi zmenku, ako i zmluvu o postúpení pohľadávok na podpis v Poltári, kde ako uvádza odporca nemal svojich poradcov a právnikov, keď k samotnému podpisu zmluvy o postúpení pohľadávok došlo zo strany navrhovateľa až dňa 22. 08. 2011, teda 10 dní po podpise predmetnej zmenky zo strany odporcu. Za ďalšiu úlohu odvolací súd stanovil, zisťovať okolnosti uzavretia predmetných právnych úkonov, ktorých absolútnu neplatnosť namietal odporca v priebehu prvostupňového konania a súčasne sa dostatočným spôsobom vysporiadať s námietkou odporcu, s ktorou sa v prvostupňovom konaní súd nevysporiadal, čím sa stal napadnutý rozsudok nepreskúmateľný.

5. Proti tomuto rozsudku, s vyznačenou právoplatnosťou dňa 23. 11. 2016, odporca podal dovolanie (list v spise č. I. 166) s poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p., nakoľko mu postupom odvolacieho súdu v uvedenej veci bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ako dôvod dovolania tiež uviedol ustanovenie § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.

6. Za odňatie možnosti konať pred súdom označil nedoručenie vyjadrenia odporcu zo dňa 09. 09. 2016, o ktorom sa navrhovateľ dozvedel až z odôvodnenia napadnutého uznesenia. Citoval články 46, 47 a 48. Ústavy Slovenskej republiky, ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a za porušenie spravodlivého súdneho konania označil porušenie práva na doručenie vyjadrení ostatných účastníkov, čím mu bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces vytvorením nerovnosti účastníkov konania.

7. Za ďalší dôvod prípustnosti dovolania, označil arbitrárnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže sa nezaoberal argumentmi, o ktoré sa oprel prvostupňový súd. Uloženie povinnosti skúmať okolnosti v ďalšom konaní prvostupňovým súdom, navrhovateľ považuje taktiež za dôvod prípustnosti dovolania, nakoľko odvolací súd bez výhrad prevzal tvrdenia odporcu bez toho, aby tento oprel jeho tvrdenie o relevantné dôkazy. Navrhovateľ nesúhlasí ani s úlohou uloženou odvolacím súdom v prvostupňovom konaní, skúmať konania navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 175 ods. 4 O. s. p. Za odňatie možnosti konať, navrhovateľ označil fakt, že odvolací súd sa v jeho uznesení nevysporiadal úplne s argumentáciou navrhovateľa vyjadrenou v predchádzajúcich jeho vyjadreniach.

8. Za ďalší dôvod dovolania označil nesprávne právne posúdenie veci, keď uviedol, že navrhovateľ zmenku označil za zabezpečovaciu, nakoľko ide o zmenku platobnú. Citoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/196/2009, 7Cdo/244/2014, s poukazom na ktoré uviedol, že súd je viazaný kvalifikáciou navrhovateľom tvrdených skutočností.

9. K otázke skúmania absolútnej neplatnosti zmenky z dôvodu vyvíjaného nátlaku na odporcu pri podpise zmenky, označil za nesprávne právne posúdenie. S poukazom na zásadu koncentrácie v zmysle § 175 ods. 4 O. s. p. toto skúmanie označil už na základe neskôr podaných námietok za nemožné. S odkazom na ustanovenie § 49 Občianskeho zákonníka konštatoval, že prípadná tieseň vykonanie právneho úkonu za nápadne nevýhodných podmienok nezakladá neplatnosť právneho úkonu, ale zakladá iba právo účastníka od tejto zmluvy odstúpiť. Označené dôvody sú podľa navrhovateľa, dôvodmi prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ako aj ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu navrhol zmeniť tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 1CbZm/53/2012-87 zo dňa 13. 10. 2014 sa potvrdzuje.

10. Odporca sa k dovolaniu navrhovateľa nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 ods. 1 C. s. p.) vec prejednal bez nariadenia pojednávania

(§ 443 C. s. p.).

12. Ide o dovolanie navrhovateľa proti zrušujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1CoZm/27/2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 11. 2016, teda už za účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

13. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí zákon č. 160/2015 Z. z. aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

14. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 C. s. p.).

15. Podľa čl. 2 ods. 1 Základných princípov C. s. p., ochrana ohrozených, alebo porušených práv a prvom chránených záujmov musí byť spravodlivá účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

16. Z predložených dokladov je zrejmé, že dovolanie navrhovateľa bolo doručené Okresnému súdu Bratislava V dňa 20. 12. 2016 (č. l. 166), po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z., a preto je potrebné posudzovať prípustnosť a dôvodnosť navrhovateľom podaného dovolania podľa ustanovení C. s. p. a nie ustanovením, ktorým navrhovateľ prípustnosť dovolania označil.

17. Jedným z objektívnych predpokladov na podanie dovolania je jeho prípustnosť v čase, ktorá v čase podania dovolania mohla byť naplnená, teda bol naplnený niektorý z jej dôvodov uvedených v danej veci. Ak sa v dovolacom konaní preukáže existencia takýchto dôvodov, bola prípustnosť dovolania jedným z jeho právnych účinkov už v čase podania. S poukazom na potrebu rešpektovania princípu právnej istoty a spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov konania, preto možnosť prípustnosti dovolania je treba posudzovať podľa ustanovenia § 420 až § 422 C. s. p., keďže nie je možné v čase účinnosti zákona - C. s. p. uplatňovať dôvody prípustnosti dovolania na zákon, ktorý v čase podania dovolania už nebol platný. Na základe dôvodov, ktoré v čase jeho podania dovolateľ mohol namietat' a počas dovolacieho konania očakávať, je možné, aby dovolací súd v prípade ak sa tieto dôvody preukážu, bude na ne prihliadať.

18. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

19. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu;
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená; alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne;

20. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

21. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že podľa citovaného ustanovenia dovolanie proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 421 C. s. p. prípustné nie je.

22. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov;
- b) ten kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu;
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom, v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník;
- d) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už začalo konanie;
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo neprávne obsadený súd;
- f) alebo nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v

takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Základnou otázkou pre posúdenie prípustnosti dovolania v danej veci je, či ustanovenie § 420 ods. 1 písm. f/ zakladá prípustnosť dovolania aj proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie.

23. Z ustanovenia § 420 C. s. p. je zrejmé, že dovolanie je v zásade prípustné len proti meritórnym rozhodnutiam (rozsudkom vo veci samej) a nemeritórnych rozhodnutí len proti rozhodnutiam, ktorým sa konanie končí. Oproti Občianskeho súdneho poriadku ide o zmenu v právnej úprave, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného prostriedku.

24. Dovolanie je prípustné len proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vo veci samej a rozhodnutiam, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného ustanovenia je zjavné, že nová právna úprava redukuje prípustný predmet dovolania, čím sleduje dôsledné a koncepčné uplatňovanie princípu mimoriadnosti opravných prostriedkov v tom zmysle, že na ich uplatňovanie nie je právny nárok a navrhovateľ musí splniť prísnejšie podmienky prípustnosti. Rozhodnutiami odvolacieho súdu vo veci samej sú také rozhodnutia, ktoré nasledujú po vecnom prejednaní veci odvolacím súdom. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania ako bol vymedzený v žalobe, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý si strany uplatnili. Výnimkou je uznesenie odvolacieho súdu, ktorým sa zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec sa vracia na súd prvej inštancie na ďalšie konanie. I keď ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré je výsledkom prejednávania veci, nie je rozhodnutím o konečných právach a povinnostiach strán. Rozdiel spočíva aj v procesnej forme akou súd rozhoduje vo veci samej rozsudkom a naopak ak nerozhoduje vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 C. s. p.). Pri rozhodnutiach odvolacieho súdu je táto zásada modifikovaná. Ako príklad možno uviesť uznesenie o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie, čo je daný prípad. Ako to vyplýva z vyššie uvedeného uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie (rozsudok, uznesenie súdu prvej inštancie) nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej.

25. Z uvedených dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že predmetné dovolanie nie je prípustné voči zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu napriek tomu, že je výsledkom vecného prejednávania veci ale nerozhoduje o konečných právach a povinnostiach strán.

26. Z textu ustanovenia § 420 C. s. p. vyplýva, že prípustnosť dovolania sa zakladá len proti rozhodnutiam, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ odvolací súd o odvolaní rozhodne tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie toto rozhodnutie nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) s poukazom na uvedené dospel k právnomu záveru, že uznesenie odvolacieho súdu, navrhovateľom napadnuté dovolaním nie je rozhodnutím, proti ktorému je dovolanie podľa § 419 C. s. p. prípustné.

28. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) preto dovolanie navrhovateľa ako neprípustné odmietol.

30. Z ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., ktorým ustanovením odporca prípustnosť dovolania označil je zrejmé, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak účastníkovi konania postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Iba na doplnenie treba povedať, že v danom prípade by s odporcom uvedeného dôvodu bola prípustnosť daná aj zákonom č. 160/2015 Z. z (§ 420 ods. 1 písm. f/ C. s. p.).

31. V danej veci, keďže ide o dovolanie podané za účinnosti C. s. p. dovolací súd sa nemohol zaoberať

ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., ktorým navrhovateľ prípustnosť dovolania založil.

32. Odporcovi v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

33. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.